

Chemarea

Danab

Te scoală iubito! Și vino, frumoaso!
E vremea cântării! Un sfânt început,
Căci ploaia și iarna, de-acum au trecut
Și viile-și dau iar, mirosul tăcut!

Te scoală iubito! Și vino, frumoaso!
Se pârguiesc de-acum, roade-n smochin!
Cu glasul tău dulce și fața de crini,
Vino iubito! Te-aștept în Grădini!

Te scoală iubito! Și vino, frumoaso!
În casa de-ospăț te voi duce, atunci,
Cu turte de struguri, cu merele dulci
Hrănită vei fi! Pe-al Meu Braț să te culci!

O! Porumbițo! Arată-Mi azi fața...
Și glasul tău dulce, o!, Fă-mă s-ascult!
Până în ziua când sfânt, Dimineața
Se-arată din cer, peste-ntregul pământ!

Te scoală iubito! Și vino, frumoaso!
Iubitul tău vine! Mai e doar puțin!
Mai cântă, mai plânge! Din văi de suspin,
Voi duce Mireasa la Tatăl Divin!

-dupa Cantarea Cantarilor)